



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2550/2021
09.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Јожеф Леринц, адвокат из и ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Ромић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Вукица Мидоровић, адвокат из ..., ради утврђења права својине и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2334/19 од 10.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2334/19 од 10.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 360/18 од 29.01.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено је да је тужилац стекао право својине на 1/3 идеална дела непокретности уписане у листу непокретности бр. .. К.О. ..., у природи стамбена зграда у улици ... бр. ..., саграђена на парцели бр. ..., површине од 06 ари 08 м², по основу сопственог рада и улагања, а тужени ВВ, као зак. наследник пок. ГГ, је обавезан трпети да се тужилац АА укњижи као власник на наведеном делу непокретности на основу те правноснажне пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле ББ којим је тражено да се обавезе тужилац-противтужени АА, као зак. наследник пок. ГГ, да тужилци на основу њеног улагања у предметну непокретност, исплати износ од 200.020,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужилци ББ и тужени ВВ да тужиоцу- противтуженом АА солидарно исплате трошкове поступка у износу од 237.040,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2334/19 од 10.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалба туженог ВВ и тужиле ББ и потврђена је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви туженог ВВ и тужиле ББ за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09, у даљем тексту: ЗПП), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 08.03.2006. године. Назначена вредност предмета спора је 510.000,00 динара. На дан подношења тужбе 1 евро је према средњем курсу Народне банке Србије, износио 87,0000 динара, тако да вредност предмета спора одговара динарској противвредности износа 5.862,07 евра. Првостепена пресуда је донета 29.01.2019. године, а другостепена пресуда је донета 10.10.2019. године.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године)

У овом случају, правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 10.10.2019. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Како се ради о поступку у којем вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**